

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 8. listopadu 2007

o vytvoření mechanismu civilní ochrany Společenství (přepřpracovaná verze)

(Text s významem pro EHP)

(2007/779/ES, Euratom)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

kulturního dědictví, je ničena hospodářská a sociální infrastruktura a je poškozováno životní prostředí.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 308 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 203 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V rozhodnutí Rady 2001/792/ES, Euratom ze dne 23. října 2001 o vytvoření mechanismu Společenství na podporu zesílené spolupráce při asistenčních zásazích v oblasti civilní ochrany ⁽³⁾ (dále jen „mechanismus“) je potřeba učinit několik zásadních změn, aby odezva Evropské unie na mimořádné události byla soudržnější a účinnější. V zájmu jasnosti by uvedené rozhodnutí mělo být přepřpracováno.

(2) V posledních letech značně vzrostl výskyt a závažnost přírodních a člověkem způsobených pohrom, při nichž dochází ke ztrátám na životech a na majetku, včetně

(3) Prováděcí opatření Společenství k usnesení Rady a zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, ze dne 8. července 1991 o zlepšování vzájemné pomoci členských států v případě přírodní nebo technologické pohromy ⁽⁴⁾ pomohlo ochránit obyvatele, životní prostředí a majetek. Úmluva Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o účincích průmyslových havárií, přesahujících hranice států, ze dne 17. března 1992, schválená Společenstvím rozhodnutím Rady 98/685/ES ⁽⁵⁾, pomohla dále zlepšit předcházení průmyslovým pohromám a jejich řešení.

(4) Obecným účelem mechanismu je na žádost poskytnout podporu v případě mimořádných událostí a usnadnit lepší koordinaci asistenční zásahu ze strany členských států a Společenství, při zohlednění zvláštních potřeb izolovaných, nejvzdálenějších a jiných regionů nebo ostrovů Společenství. Během posledních let výrazně vzrostl počet zemí, které vyzývají k vytvoření mechanismu pomoci v oblasti civilní ochrany. Mechanismus by měl být posílen, aby zajistil účinnější a viditelnější projev evropské solidarity a umožnil rozvoj evropské schopnosti rychle reagovat, na základě modulů civilní ochrany členských států, k čemuž vyvala Evropská rada na zasedání ve dnech 16. a 17. června 2005 a Evropský parlament v rezoluci ze dne 13. ledna 2005 o katastrofě tsunami.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 24. října 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 195, 18.8.2006, s. 40.

⁽³⁾ Úř. věst. L 297, 15.11.2001, s. 7.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 198, 27.7.1991, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 326, 3.12.1998, s. 1.

- (5) Mechanismus by náležitě zohledňoval příslušné právní předpisy a mezinárodní závazky Společenství. Toto rozhodnutí se tedy nedotýká vzájemných práv a povinností členských států zakotvených ve dvoustranných nebo mnohostranných smlouvách, které se týkají předmětu tohoto rozhodnutí.
- (6) Mechanismus by měl v oblasti civilní ochrany usnadnit odezvu na všechny druhy závažných mimořádných událostí uvnitř nebo vně Společenství, včetně přírodních a člověkem způsobených pohrom, teroristických činů a technologických, radiologických nebo ekologických havárií, včetně znečištění vod v důsledku námořních havárií. V případě všech uvedených mimořádných událostí je možné žádat o pomoc v oblasti civilní ochrany, která doplní schopnosti odezvy postižené země.
- (7) Prevence má pro ochranu proti přírodním, technologickým a ekologickým pohromám zásadní význam a bude třeba uvažovat o dalších opatřeních. Prostřednictvím dalšího rozvoje systémů detekce a včasného varování by Společenství mělo pomoci členským státům minimalizovat čas potřebný k odezvě na pohromy a varovat občany EU. Uvedené systémy by měly zohlednit stávající informační zdroje a vycházet z nich.
- (8) Na úrovni členských států a Společenství je třeba přijmout přípravná opatření, která umožní rychlou mobilizaci zásahových týmů při výskytu mimořádné události a jejich požadovanou flexibilní koordinaci a která prostřednictvím výcvikového programu zajistí schopnost účinné odezvy a doplňkovost posuzovacích a koordinačních týmů, zásahových týmů a dalších prostředků podle požadavků situace.
- (9) Další přípravná opatření zahrnují shromažďování informací o nezbytných zdravotnických prostředcích a podněty k využívání nových technologií. Tyto informace se týkají zdravotnických prostředků, které mohou členské státy dobrovolně zpřístupnit k ochraně veřejného zdraví, na žádost o zásah v rámci mechanismu. V souladu s článkem 296 Smlouvy o založení Evropského společenství nemá být žádný členský stát povinen poskytovat informace, jejichž zpřístupnění považuje za neslučitelné se základními zájmy své bezpečnosti.
- (10) S cílem přispět k rozvoji schopnosti rychlé odezvy v oblasti civilní ochrany by se mělo uvažovat o rozvoji doplňkových modulů asistenčních zásahů v oblasti civilní ochrany, které jsou tvořeny zdroji jednoho nebo více členských států a jejichž cílem je plná interoperabilita.
- Moduly jsou organizovány na úrovni členských států a podléhají jejich vedení a velení.
- (11) V případě výskytu nebo bezprostředního nebezpečí výskytu závažné mimořádné události v rámci Společenství, které má nebo by mohlo mít přeshraniční účinky nebo které vede k žádosti o poskytnutí pomoci ze strany jednoho nebo více členských států, je třeba provést náležité ohlášení prostřednictvím zavedeného a spolehlivého společného komunikačního a informačního systému pro případy mimořádných událostí.
- (12) Mechanismus by měl umožňovat mobilizaci a snazší koordinaci asistenčních zásahů, aby byla zajištěna lepší ochrana zejména osob, ale také životního prostředí a majetku, včetně kulturního dědictví, a tak se snížily ztráty na životech, počty zraněných, hmotné škody, škody na hospodářství a na životním prostředí a stal se dosažitelnější cíl společenské soudržnosti a solidarity. Zesílená spolupráce při asistenčních zásahách v oblasti civilní ochrany by měla být založena na infrastruktuře Společenství v oblasti civilní ochrany, kterou tvoří monitorovací a informační středisko, společný komunikační a informační systém pro případy mimořádných událostí řízený Komisí a kontaktní místa v členských státech. Měla by poskytovat rámec pro shromažďování ověřených informací o mimořádných událostech za účelem jejich šíření v členských státech a předávání zkušeností z provedených zásahů.
- (13) Kontaktní místa v členských státech by měla být schopna poskytovat informace o dostupnosti pomoci v oblasti civilní ochrany, o kterou žádá postižená země, včetně dostupnosti vojenských prostředků a kapacit.
- (14) V zájmu podpory rozvoje schopnosti rychlé odezvy na úrovni Společenství se musí zlepšit dostupnost přiměřených dopravních prostředků. Společenství by mělo podporovat a doplňovat úsilí členských států tím, že usnadní shromažďování dopravních zdrojů členských států a v případě potřeby přispěje k financování dalších dopravních prostředků.
- (15) S ohledem na asistenční zásahy v oblasti civilní ochrany mimo území Společenství by mechanismus měl usnadňovat a podporovat opatření přijatá Společenstvím a členskými státy. Asistenční zásahy mimo území Společenství mohou být prováděny buď autonomně, nebo jako součást operace vedené mezinárodní organizací; pro tento případ by mělo Společenství rozvíjet vztahy s příslušnými mezinárodními organizacemi.

- (16) Pokud je přítomna, má Organizace spojených národů celkovou koordinační úlohu při záchranných operacích ve třetích zemích. Pomoc v oblasti civilní ochrany poskytovaná v rámci tohoto mechanismu by se měla koordinovat s OSN a jinými příslušnými mezinárodními subjekty s cílem maximalizovat využívání dostupných zdrojů a vyhnout se zbytečnému zdvojení úsilí. Zlepšená koordinace pomoci v oblasti civilní ochrany prostřednictvím mechanismu je předpokladem podpory celkového koordinačního úsilí a zabezpečení rozsáhlého příspěvku Evropy k celkovému záchrannému úsilí. V případě závažných mimořádných událostí, při kterých se pomoc poskytuje v rámci mechanismu i nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ze dne 20. června 1996 o humanitární pomoci⁽¹⁾, by Komise měla zabezpečit účinnost, provázanost a doplňkovost celkové odezvy Společenství.
- (17) Mechanismus Společenství by mohl být využíván i jako nástroj k usnadnění a podpoře řešení krizí v souladu se společným prohlášením Rady a Komise ze dne 29. září 2003 o využívání mechanismu Společenství v oblasti civilní ochrany v rámci řešení krizí uvedeného v hlavě V Smlouvy o Evropské unii. Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny pravomoci a úloha předsednictví při řešení krizí podle uvedené hlavy.
- (18) Mechanismus by mohl být rovněž využit k podpoře konzulární pomoci občanům EU při závažných mimořádných událostech ve třetích zemích v souvislosti s činnostmi civilní ochrany, pokud si to vyžádají konzulární úřady členských států.
- (19) V případech, ve kterých je považováno za vhodné využít vojenské prostředky a schopnosti, bude spolupráce s ozbrojenými silami probíhat v souladu se způsoby, postupy a kritérii pro zpřístupnění vojenských prostředků a schopností týkajících se ochrany civilního obyvatelstva mechanismu, které stanoví Rada nebo její příslušné útvary.
- (20) Využití vojenských prostředků a schopností by rovněž mělo být v souladu se zásadami příslušných pokynů OSN.
- (21) Měla by existovat možnost zapojit kandidátské země a spolupracovat s jinými třetími zeměmi a mezinárodními i regionálními organizacemi.
- (22) Opatření nezbytná k provedení tohoto rozhodnutí by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾.
- (23) Cíle mechanismu, totiž usnadnit zesílenou spolupráci mezi Společenstvím a členskými státy při asistenčních zásazích v oblasti civilní ochrany v případě výskytu závažných mimořádných událostí nebo bezprostředního nebezpečí jejich výskytu, není možné dostatečně dosáhnout na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu nebo následků navrhované akce, včetně užítka, jež mechanismus přinese v souvislosti se snižováním ztrát na lidských životech a škod, lépe dosaženo na úrovni Společenství.
- V případě, že schopnosti odezvy postiženého členského státu nestačí na zvládnutí závažné mimořádné události, měl by mít tento stát možnost využít mechanismus k doplnění vlastních zdrojů v oblasti civilní ochrany. Společenství proto může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku toto rozhodnutí nepřekračuje rámec toho, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné.
- (24) Pro přijetí tohoto rozhodnutí nestanoví Smlouva o založení Evropského společenství jiné pravomoci než pravomoci uvedené v článku 308 a Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii jiné pravomoci než pravomoci uvedené v článku 203,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA I

Předmět a oblast působnosti

Článek 1

1. Vytváří se mechanismus Společenství (dále jen „mechanismus“) na podporu zesílené spolupráce mezi Společenstvím a členskými státy při asistenčních zásazích v oblasti civilní ochrany v případě výskytu závažných mimořádných událostí nebo bezprostředního nebezpečí jejich výskytu.

2. Mechanismus má zajistit ochranu především osob, ale také životního prostředí a majetku, včetně kulturního dědictví, v případě výskytu přírodních a člověkem způsobených pohrom, teroristických činů a technologických, radiologických nebo ekologických havárií, včetně znečištění vod v důsledku námořních havárií, uvnitř nebo vně Společenství, přičemž zohledňuje zvláštní potřeby izolovaných, nejbližších a jiných regionů nebo ostrovů Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 163, 2.7.1996, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

Mechanismus se nedotýká povinností uložených příslušnými platnými právními předpisy Evropského společenství nebo Evropského společenství pro atomovou energii, případně platnými mezinárodními dohodami.

Článek 2

Mechanismus sestává z řady prvků a opatření, k nimž náleží:

1. získání přehledu o zásahových týmech a další intervenční podpoře využitelných v členských státech k asistenčnímu zásahu v případě výskytu mimořádné události;
2. vypracování a provádění výcvikového programu pro zásahové týmy a pomocný zásahový personál a pro experty z týmů pro posuzování nebo koordinaci (dále jen „posuzovací nebo koordinační týmy“);
3. workshopy, semináře a pilotní projekty k nejdůležitějším aspektům zásahu;
4. sestavování a vysílání posuzovacích nebo koordinačních týmů;
5. zřízení a řízení monitorovacího a informačního střediska (MIC), jehož služby, včetně možnosti okamžitého nasazení, budou k dispozici 24 hodin denně, a které bude pro účely daného mechanismu sloužit členským státům a Komisi;
6. vytvoření a řízení společného komunikačního a informačního systému pro případy mimořádných událostí (CECIS) s cílem umožnit komunikaci a sdílet informace mezi MIC a operačními kontaktními místy členských států;
7. přispívání k vývoji systémů detekce a včasného varování pro pohromy, které mohou postihnout území členských států, s cílem umožnit rychlou odezvu členských států a Společenství, jakož i k zavedení takových systémů na základě studií a posouzení nezbytnosti a proveditelnosti těchto systémů a prostřednictvím akcí na podporu jejich vzájemného propojení a jejich napojení na MIC a CECIS. Tyto systémy musí zohledňovat stávající informační, monitorovací nebo detekční zdroje a musí z nich vycházet;
8. podporování členských států při získávání přístupu ke zdrojům vybavení a dopravy;

a) poskytováním a sdílením informací o zdrojích vybavení a dopravy, které mohou poskytnout členské státy s cílem usnadnit společné využívání takových zdrojů vybavení nebo dopravy,

b) pomáháním členským státům určit dopravní zdroje, jež mohou být dostupné z jiných zdrojů včetně obchodního trhu, a usnadnit přístup k nim,

c) pomáháním členským státům určit vybavení, které může být dostupné z jiných zdrojů včetně obchodního trhu;

9. doplnění dopravy poskytované členskými státy financováním dalších dopravních zdrojů nezbytných k zajištění rychlé odezvy na závažné mimořádné události;

10. podporování konzulární pomoci občanům EU při závažných mimořádných událostech ve třetích zemích v souvislosti s činností civilní ochrany, pokud o to požádají konzulární úřady členských států;

11. další podpůrná a doplňková opatření nezbytná v rámci mechanismu, jak je uvedeno v článku 4 rozhodnutí Rady 2007/162/ES, Euratom ze dne 5. března 2007 o zřízení finančního nástroje pro civilní ochranu ⁽¹⁾.

Článek 3

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

1. „závažnou mimořádnou událostí“ jakákoli situace, která má či může mít nepříznivý dopad na obyvatelstvo, životní prostředí nebo majetek a která může vést k žádosti o poskytnutí pomoci na základě mechanismu;
2. „odezvou“ jakákoli akce přijatá na základě mechanismu během závažné mimořádné události nebo po ní, s cílem řešit její přímé následky;
3. „připraveností“ stav pohotovosti a schopnosti lidských a materiálních prostředků, dosažený v důsledku předem přijaté akce, umožňující jim zajistit účinnou a rychlou odezvu na mimořádnou událost;
4. „včasným varováním“ včasné a účinné poskytnutí informací, jež umožňují přijmout akci s cílem zabránit rizikům nebo je snížit a zajistit připravenost na účinnou odezvu;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 71, 10.3.2007, s. 9.

5. „modulem“ soběstačné a nezávislé uspořádání předem vymezených schopností členských států, které vycházejí z úkolů a potřeb, nebo mobilní operační tým členských států představující soubor lidských a materiálních zdrojů, který může být popsán svou schopností pro zásah nebo úkolem či úkoly, které je schopen vykonat.

KAPITOLA II

Připravenost

Článek 4

1. Členské státy zajistí v předstihu zásahové týmy nebo moduly v rámci svých příslušných služeb, zejména orgánů civilní ochrany nebo jiných zásahových služeb, které budou k dispozici pro zásah nebo které by mohly být sestaveny ve velmi krátkém časovém horizontu a mohly být vyslány na místo určené přibližně do 12 hodin od obdržení žádosti o poskytnutí pomoci. Přihlížejí k tomu, že složení týmu nebo modulu by mělo záviset na druhu závažné mimořádné události a na zvláštních potřebách s ní spojených.

2. Členské státy vyberou odborníky, kteří mohou být povoláni na místo výskytu mimořádné události jako členové posuzovacího nebo koordinačního týmu.

3. Členské státy dobrovolně pracují na rozvoji modulů, zejména za účelem uspokojení prioritních potřeb zásahu nebo podpory na základě mechanismu, které jsou:

- a) tvořeny ze zdrojů jednoho nebo více států, které se účastní mechanismu;
- b) schopny plnit úkoly v oblastech odezvy;
- c) schopny plnit své úkoly v souladu s uznávanými mezinárodními pokyny, a proto mohou:
 - i) být nasazeny ve velmi krátkém časovém horizontu od žádosti o poskytnutí pomoci,
 - ii) pracovat soběstačně a nezávisle po určitou dobu, pokud to vyžadují okolnosti na místě;
- d) schopny interoperability s jinými moduly;
- e) vyškoleny a vycvičeny ke splnění požadavků interoperability podle písmen a) a d);
- f) podřízeny vedení osoby, která je zodpovědná za jejich činnost;
- g) schopny poskytnout pomoc jiným subjektům EU nebo mezinárodním institucím, zejména OSN.

4. Členské státy zváží možnost poskytovat podle potřeby další formy podpory, které mohou zajistit příslušné služby, např. specializovaný personál a vybavení k řešení specifických mimořádných událostí, a možnost využít zdroje, které mohou být poskytnuty nevládními organizacemi a dalšími příslušnými subjekty.

5. Členské státy, které si to přejí, mohou s výhradou odpovídajících bezpečnostních omezení poskytnout informace o příslušných vojenských prostředcích a schopnostech, které mohou být využity jako poslední možnost v rámci pomoci poskytované v oblasti civilní ochrany prostřednictvím mechanismu, například dopravní a logistická nebo zdravotnická podpora.

6. Členské státy poskytnou příslušné obecné informace o týmech, odbornících, modulech a další zásahové pomoci uvedené v odstavcích 1 až 4 tohoto článku do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí a neprodleně tyto informace v případě potřeby aktualizují; poskytnou rovněž obecné informace o zdravotnických prostředcích uvedených v čl. 5 bodě 6.

7. Členské státy, podporované Komisí, pokud o to požádají, přijmou nezbytná opatření k zajištění včasné přepravy pomoci v oblasti civilní ochrany, kterou nabízejí.

8. Členské státy stanoví kontaktní místa a uvědomí o nich Komisi.

Článek 5

Komise plní tyto úkoly:

1. zřizuje a řídí MIC;
2. vytváří a řídí CECIS;
3. přispívá k rozvoji systémů detekce a včasného varování v případě pohrom, jak je uvedeno v čl. 2 bodě 7;
4. zajišťuje možnost co nejrychlejší mobilizace a vyslání malých týmů odborníků pro:
 - a) posouzení potřeb civilní ochrany státu, který požádal o poskytnutí pomoci, s ohledem na pomoc, která může být poskytnuta členskými státy a v rámci mechanismu,
 - b) usnadnění koordinace asistenčních operací v oblasti civilní ochrany na místě události podle aktuální potřeby a udržování kontaktů s příslušnými orgány státu, který požádal o poskytnutí pomoci, je-li to nezbytné a vhodné;

5. vypracovává výcvikový program zaměřený na zlepšení koordinace asistenčního zásahu v oblasti civilní ochrany; toho lze dosáhnout zajištěním kompatibility a doplňkovosti jednotlivých zásahových týmů a modulů podle čl. 4 odst. 1 nebo v případě potřeby další zásahové pomoci podle čl. 4 odst. 4 a zvyšováním odborné způsobilosti odborníků podle čl. 4 odst. 2. Program bude zahrnovat společné kurzy a společná cvičení a výměnný systém, v jehož rámci mohou být jednotlivci dočasně vysláni do jiných členských států;
6. shromažďuje a shrnuje v případě závažné mimořádné události informace o schopnostech členských států udržovat výrobu sér a očkovacích látek nebo jiných nezbytných zdravotnických prostředků a o zásobách využitelných při zásahu;
7. vypracovává program vycházející ze zkušeností získaných při zásazích vedených v rámci mechanismu a prostřednictvím informačního systému tyto zkušenosti šíří dál;
8. podněcuje a podporuje zavádění a využívání nových technologií pro účely mechanismu;
9. přijme opatření uvedená v čl. 2 bodě 8 a 9;
10. zajišťuje možnost poskytovat základní logistickou podporu odborníkům na posuzování nebo koordinaci;
11. přijímá veškerá jiná podpůrná a doplňková opatření, která jsou nezbytná v rámci mechanismu, jak je uvedeno v článku 4 rozhodnutí 2007/162/ES, Euratom.

KAPITOLA III

Odezva

Článek 6

1. V případě výskytu nebo bezprostředního nebezpečí výskytu závažné mimořádné události uvnitř Společenství, která má nebo může mít přeshraniční účinky, je členský stát, na jehož území se mimořádná událost vyskytla, povinen bez prodlení tuto událost ohlásit Komisi a těm členským státům, které jí mohou být postíženy.

První pododstavec se nepoužije, pokud ohlašovací povinnost již byla splněna na základě příslušných právních předpisů Evropského společenství nebo Evropského společenství pro atomovou energii, případně na základě platných mezinárodních dohod.

2. V případě výskytu nebo bezprostředního nebezpečí výskytu závažné mimořádné události uvnitř Společenství, která

vede k žádosti o poskytnutí pomoci od jednoho nebo více členských států, je členský stát, na jehož území se mimořádná událost vyskytla, povinen bez prodlení tuto událost ohlásit Komisi, dá-li se očekávat případná žádost o poskytnutí pomoci prostřednictvím MIC, aby Komise mohla v případě potřeby uvědomit ostatní členské státy a aktivovat příslušné služby.

3. Ohlášení podle odstavců 1 a 2 se podle potřeby provádějí prostřednictvím CECIS.

Článek 7

1. Vyskytne-li se závažná mimořádná událost v rámci Společenství, požádá členský stát prostřednictvím MIC nebo přímo od ostatních členských států poskytnutí pomoci. Žádost je formulována co nejkonkrétnějším způsobem.

2. V případě žádosti o poskytnutí pomoci prostřednictvím MIC Komise neprodleně po obdržení této žádosti:

a) odešle žádost kontaktním místům ostatních členských států;

b) pomůže zmobilizovat týmy, odborníky, moduly a další zásahovou pomoc;

c) shromáždí ověřené informace o mimořádné události a rozešle je členským státům.

3. Každý členský stát, jemuž je určena žádost o poskytnutí pomoci, neprodleně určí, zda je schopen požadovanou pomoc poskytnout, a uvědomí o svém rozhodnutí žadatelský stát buď prostřednictvím MIC, nebo přímo, přičemž uvede rozsah a podmínky pomoci, kterou je schopen poskytnout. Pokud členský stát uvědomí žadatelský členský stát přímo, informuje zároveň odpovídajícím způsobem i MIC. MIC informuje členské státy.

4. Žadatelský členský stát je odpovědný za řízení asistenčních zásahů. Orgány žadatelského státu stanoví obecné zásady a v případě potřeby vymezí hranice pro plnění úkolů svěřených zásahovým týmům nebo modulům. O podrobnostech způsobu plnění uvedených úkolů rozhoduje odpovědná osoba pověřená členským státem, který pomoc poskytuje.

5. Pokud žadatelský stát požádá zásahové týmy, aby řídily zásah jeho jménem, snaží se týmy vyslané jednotlivými členskými státy a týmy Společenství o koordinaci svých zásahů.

6. Pokud jsou vyslány posuzovací nebo koordinační týmy, napomáhají koordinaci jednotlivých zásahových týmů a udržují spojení s příslušnými orgány žadatelského členského státu.

Článek 8

1. V případě výskytu závažné mimořádné události, ke které dojde vně Společenství, lze rovněž na základě žádosti použít článek 7 ohledně asistenčních zásahů v oblasti civilní ochrany vně Společenství.

Takové zásahy se provádějí formou autonomního asistenčního zásahu nebo jako součást zásahu vedeného mezinárodní organizací.

Rozsah koordinačních opatření obsažených v tomto článku zahrnuje pouze pomoc poskytovanou prostřednictvím mechanismu.

Přijetím opatření podle tohoto článku nejsou dotčena opatření přijatá podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii.

2. Je-li pomoc v oblasti civilní ochrany podle odstavce 1 poskytována na žádost učiněnou prostřednictvím MIC, zajišťuje členský stát pověřený předsednictvím Rady Evropské unie (dále jen „předsednictví“) celkovou koordinaci asistenčních zásahů v oblasti civilní ochrany a zároveň respektuje operační a koordinační úlohu Komise podle odstavce 4.

3. Pokud se týče politické a strategické koordinace, předsednictví zejména:

- a) posuzuje vhodnost možného využití mechanismu jako nástroje k usnadnění a podpoře řešení krizí;
- b) tam, kde to považuje za nezbytné, naváže vztahy s postiženou třetí zemí na politické úrovni a udržuje s touto zemí spojení ve všech fázích mimořádné události v souvislosti s celkovým politickým a strategickým rámcem pro asistenční zásah.

V případě potřeby může předsednictví požádat jiný členský stát, aby úplně nebo částečně převzal odpovědnost za politickou a strategickou koordinaci, nebo může požádat Komisi, aby tuto koordinaci podpořila.

4. Operační koordinaci provádí Komise v úzké spolupráci s předsednictvím v rámci politické a strategické koordinace podle odstavce 3. Operační koordinace zahrnuje podle potřeby tyto činnosti:

- a) udržování nepřetržitého dialogu s kontaktními místy členských států, aby bylo možné prostřednictvím mechanismu

zajistit účinný a soudržný příspěvek evropské civilní ochrany k celkovému záchrannému úsilí, zejména:

- i) okamžité informování členských států o úplných žádostech o poskytnutí pomoci,
 - ii) vyslání na místo posuzovacích nebo koordinačních týmů, aby posoudily situaci a potřeby nebo usnadnily operační koordinaci na místě v rámci pomoci poskytované prostřednictvím mechanismu,
 - iii) posuzování potřeb ve spolupráci s posuzovacími nebo koordinačními týmy a dalšími subjekty, včetně ostatních služeb EU,
 - iv) sdílení souvisejících posouzení a analýz se všemi příslušnými subjekty,
 - v) poskytování přehledu pomoci nabízené členskými státy a z jiných zdrojů,
 - vi) poradenství ohledně potřebného druhu pomoci, aby bylo možné zajistit, že pomoc poskytnutá v oblasti civilní ochrany je v souladu s posouzením potřeb,
 - vii) pomoc při překonávání jakýchkoli praktických obtíží spojených s poskytováním pomoci v oblastech jako tranzit nebo clo;
- b) spolupráce s postiženou třetí zemí na technických podrobnostech, jako jsou například přesné potřeby pro poskytnutí pomoci, přijímání nabídek a praktická opatření pro přijetí a rozdělení pomoci na místě;
 - c) udržování spojení nebo spolupráce s Úřadem OSN pro koordinaci humanitární pomoci (UN OCHA), pokud je přítomen, a s ostatními případnými aktéry, s cílem přispět k celkovému záchrannému úsilí, aby se maximalizovala součinnost, hledala doplňkovost a předcházelo zdvojení a mezerám;
 - d) udržování spojení se všemi případnými subjekty, zejména v závěrečné fázi asistenčních zásahů na základě mechanismu, aby se usnadnilo hladké předání.

5. Komise případně může se souhlasem předsednictví v konkrétních případech vykonávat dodatečné operační úkoly.

6. Komise může v úzké spolupráci s předsednictvím jmenovat posuzovací nebo koordinační týmy uvedené v odst. 4 písm. a) bodě ii). Tyto týmy se skládají z odborníků a vedoucího týmu, kterého pro konkrétní případy stanoví členské státy. Komise vybírá odborníky a vedoucího tohoto týmu na základě jejich kvalifikace a zkušeností, včetně úrovně provedené přípravy mechanismu, předchozí zkušenosti z misí uskutečněných na základě mechanismu a jiné mezinárodní záchranné práce. Výběr je také založen na jiných kritériích, včetně jazykových dovedností, aby se zajistilo, že tým jako celek má k dispozici schopnosti nutné pro konkrétní situaci.

MIC udržuje úzké styky s posuzovacími a koordinačními týmy a poskytuje jim podporu a poradenství.

7. Předsednictví a Komise zajišťují úzkou spolupráci a udržují nepřetržitý dialog ve všech fázích mimořádné události v souvislosti se zásahem.

Operační koordinace je plně začleněna do celkové koordinace zajišťované v případě jeho účasti Úřadem OSN pro koordinaci humanitární pomoci a respektuje jeho vedoucí úlohu.

Koordinaci zajišťovanou mechanismem nejsou dotčeny dvoustranné kontakty mezi podílejícími se členskými státy a postiženou zemí ani spolupráce mezi členskými státy a OSN. Tyto dvoustranné kontakty mohou být rovněž využity jako příspěvek ke koordinaci prostřednictvím mechanismu.

O součinnost a doplňkovost se usiluje i jinými nástroji Unie nebo Společenství. Komise zejména zajistí doplňkovost a soudržnost činností v rámci mechanismu a činností financovaných na základě nařízení (ES) č. 1257/96.

V případě závažné mimořádné události mimo Společenství by mělo být možné využít vojenské prostředky a schopnosti dostupné pro podporu civilní ochrany v souladu se zásadami příslušných pokynů OSN.

8. Koordinační úlohou předsednictví a Komise podle tohoto článku nejsou dotčeny pravomoci členských států ani odpovědnost za jejich týmy, moduly a jinou podporu, včetně vojenských prostředků a dovedností. Předsednictví a Komise zvláště nedávají příkazy týmům členských států, modulům a jiné podpoře, které jsou nasazeny dobrovolně v souladu s koordinací na úrovni ústředí a na místě.

9. S cílem umožnit koordinaci uvedenou v odstavcích 1 až 8 a zajistit komplexní příspěvek k celkovému záchrannému úsilí:

- a) všechny členské státy, které poskytují pomoc v oblasti civilní ochrany v reakci na žádost rozšířenou prostřednictvím MIC podle odstavce 1, MIC podrobně informují o své činnosti a
- b) týmy a moduly členských států, které se na místě podílejí na zásahu prostřednictvím mechanismu, udržují úzké spojení s posuzovacími nebo koordinačními týmy MIC na místě.

Článek 9

Komise může podporovat a doplňovat pomoc v oblasti civilní ochrany poskytovanou členskými státy v rámci mechanismu tím, že přijme opatření uvedená v čl. 2 bodech 8 a 9.

KAPITOLA IV

Závěrečná ustanovení

Článek 10

Možnost zapojit se do mechanismu mají kandidátské země.

Na činnostech v rámci mechanismu mohou spolupracovat i další třetí země a mezinárodní nebo regionální organizace, pokud to umožňují dohody mezi těmito třetími zeměmi nebo organizacemi a Společenstvím.

Článek 11

Pro účely použití tohoto rozhodnutí určí členské státy příslušné orgány a uvědomí o nich Komisi.

Článek 12

Komise postupem podle čl. 13 odst. 2 stanoví prováděcí pravidla, která se týkají zejména:

1. prostředků využitelných pro asistenční zásah podle článku 4;
2. MIC podle čl. 2 bodu 5;
3. CECIS podle čl. 2 bodu 6;

4. týmů odpovědných za posuzování nebo koordinaci podle čl. 2 bodu 4, včetně kritérií pro výběr odborníků;

5. výcvikového programu podle čl. 2 bodu 2;

6. modulů podle čl. 4 odst. 3;

7. systémů detekce a včasného varování podle čl. 2 bodu 7;

8. údajů o zdravotnických prostředcích podle čl. 5 bodu 6;

9. zásahů v rámci Společenství podle článku 7 a zásahů vně Společenství podle článku 8.

Článek 13

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 13 rozhodnutí 2007/162/ES, Euratom.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Článek 14

Komise vyhodnotí uplatňování tohoto rozhodnutí každý třetí rok ode dne jeho oznámení a závěry tohoto hodnocení předá Evropskému parlamentu a Radě.

K závěrům případně přiloží návrhy na změny tohoto rozhodnutí.

Článek 15

Rozhodnutí 2001/792/ES, Euratom se zrušuje.

Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto rozhodnutí v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 16

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 8. listopadu 2007.

*Za Radu
předseda*

R. PEREIRA

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Rozhodnutí Rady 2001/792/ES, Euratom	Toto rozhodnutí
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2 první a druhý pododstavec	Čl. 1 odst. 2 první a druhý pododstavec
Čl. 1 odst. 2 třetí pododstavec	4. bod odůvodnění, druhá věta
Čl. 1 odst. 3 návětí	Čl. 2 návětí
Čl. 1 odst. 3 první odrážka	Čl. 2 bod 1
Čl. 1 odst. 3 druhá odrážka	Čl. 2 bod 2
Čl. 1 odst. 3 třetí odrážka	Čl. 2 bod 3
Čl. 1 odst. 3 čtvrtá odrážka	Čl. 2 bod 4
Čl. 1 odst. 3 pátá odrážka	Čl. 2 bod 5
Čl. 1 odst. 3 šestá odrážka	Čl. 2 bod 6
—	Čl. 2 bod 7
—	Čl. 2 bod 8
—	Čl. 2 bod 9
—	Čl. 2 bod 10
Čl. 1 odst. 3 sedmá odrážka	Čl. 2 bod 11
—	Článek 3
Čl. 2 odst. 1	Čl. 6 odst. 1 a 2
Čl. 2 odst. 2	Čl. 6 odst. 3
Čl. 3 návětí	—
Čl. 3 písm. a)	Čl. 4 odst. 1
Čl. 3 písm. b)	Čl. 4 odst. 2
—	Čl. 4 odst. 3
Čl. 3 písm. c)	Čl. 4 odst. 6
Čl. 3 písm. d)	Čl. 4 odst. 4
—	Čl. 4 odst. 5
—	Čl. 4 odst. 7
Čl. 3 písm. e)	Čl. 4 odst. 8 a článek 11
Čl. 4 návětí	Čl. 5 návětí
Čl. 4 písm. a)	Čl. 5 bod 1
Čl. 4 písm. b)	Čl. 5 bod 2
—	Čl. 5 bod 3
Čl. 4 písm. c)	Čl. 5 bod 4
Čl. 4 písm. d)	Čl. 5 bod 5
Čl. 4 písm. e)	Čl. 5 bod 6

Rozhodnutí Rady 2001/792/ES, Euratom	Toto rozhodnutí
Čl. 4 písm. f)	Čl. 5 bod 7
Čl. 4 písm. g)	Čl. 5 bod 8
Čl. 4 písm. h)	Čl. 5 bod 9
—	Čl. 5 bod 10
—	Čl. 5 bod 11
Čl. 5 odst. 1	Čl. 7 odst. 1 a 2
Čl. 5 odst. 2	Čl. 7 odst. 3
Čl. 5 odst. 3	Čl. 7 odst. 4
Čl. 5 odst. 4	Čl. 7 odst. 5
Čl. 5 odst. 5	Čl. 7 odst. 6
Čl. 6 první pododstavec	Čl. 8 odst. 1
Čl. 6 druhý pododstavec	Čl. 8 odst. 2 až 9
—	Článek 9
Článek 7	Čl. 10 první pododstavec
—	Čl. 10 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 1	—
Čl. 8 odst. 2 návětí	Čl. 12 návětí
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	Čl. 12 bod 1
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	Čl. 12 bod 2
Čl. 8 odst. 2 písm. c)	Čl. 12 bod 3
Čl. 8 odst. 2 písm. d)	Čl. 12 bod 4
Čl. 8 odst. 2 písm. e)	Čl. 12 bod 5
—	Čl. 12 bod 6
—	Čl. 12 bod 7
Čl. 8 odst. 2 písm. f)	Čl. 12 bod 8
Čl. 8 odst. 2 písm. g)	Čl. 12 bod 9
Čl. 9 odst. 1	Čl. 13 odst. 1
Čl. 9 odst. 2	—
Čl. 9 odst. 3	Čl. 13 odst. 2
Čl. 9 odst. 4	—
Článek 10	Článek 14
—	Článek 15
Článek 11	—
Článek 12	Článek 16